

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 187/2012-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. apríla 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., V., zastúpeného advokátom JUDr. R. M., PhD., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2 CoE 388/2011 z 30. novembra 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2012 doručená a na výzvu ústavného súdu 28. marca 2012 doplnená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) - v sťažnosti i v jej doplnení chybné uvedení čl. 48 ods. 2 ústavy - postupom a uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) z 30. novembra 2011, ktorý sa nesprávnym odmietnutím jeho opravného prostriedku pre oneskorenosť odmietol zaoberať

(ne)zákonnosťou uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) z 22. júna 2011.

2. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom konštatoval, že jeho základné právo na súdnu a inú právnu ochranu postupom krajského súdu porušené bolo, uznesenie krajského súdu z 30. novembra 2011 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 € a náhradu trov konania v sume 257,60 €, všetko v lehote do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

3. Ešte predtým, ako sa ústavný súd môže zaoberať materiálnou stránkou veci, je vždy povinný preskúmať formálne (procesne) náležitosti ústavnej sťažnosti. Len v prípade, že návrh spĺňa všetky zákonom ustanovené formálne náležitosti, sa ním môže zaoberať aj vecne. Jedným zo základných znakov ústavnej sťažnosti ako ochrany ústavou zaručených základných práv a slobôd je jej subsidiarita. Ústavnú sťažnosť možno teda podať len vtedy, keď boli pred jej podaním vyčerpané všetky prostriedky, ktoré zákon na ochranu práva poskytuje. Takým prostriedkom sa podľa ustanovenia § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozumie riadny opravný prostriedok, mimoriadny opravný prostriedok, výjímč návrh na obnovu konania, a iný procesný prostriedok na ochranu práva, s uplatnením ktorého je spojené začatie súdneho, správneho, trestného alebo iného právneho konania. V opačnom prípade je ústavná sťažnosť neprípustná.

4. V danom prípade je podstatou ústavnej sťažnosti námietka, že krajský súd nesprávnym odmietnutím odvolania sťažovateľa pre jeho údajnú oneskorenosť vyslovil denegatio iustitiae, a tým mu zabránil v prístupe k spravodlivosti.

5. So zreteľom na sťažovateľom uvádzanú skutočnosť, že odvolanie, ktoré vo forme telefaxu podal 15. júla 2011 a toto nasledujúcim dňom (t. j. 16. júla 2011) doplnil doručením jeho originálu, podal včas, a pokiaľ ho krajský súd sťažnosťou napadnutým

uznesením odmietol, hoci pre jeho odmietnutie neboli splnené zákonom ustanovené podmienky, odňal sťažovateľovi možnosť konať pred súdom, a teda naplnil nielen prípustnosť, ale aj dôvodnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku [ďalej aj „OSP“ (porov. R 23/1994 Zb. stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky)].

6. Ústavný súd je teda na rozdiel od sťažovateľa toho názoru, že námietka proti uzneseniu krajského súdu, ktorú uplatnil v ústavnej sťažnosti, bola dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. f) OSP, a tak mala byť uplatnená v konaní o dovolaní podľa ustanovenia § 236 a nasl. OSP. Ak tak neurobil, sťažovateľ nevyčerpal dostupný a účinný opravný prostriedok, ktorý mu zákon (Občiansky súdny poriadok) na ochranu označeného práva, ktorého porušenie namieta, poskytol, preto sa ústavný súd ústavnou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale už pri predbežnom prerokovaní ju odmietol ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

7. Pretože sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších jeho návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenosť, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. apríla 2012